

STS de 10 de febrer de 2015, recurs 25/2014

Compatibilitat de la prestació per maternitat del Règim General amb la prestació per maternitat del Règim Especial de Treballadors Autònoms (accés al text de la sentència)

A una treballadora li va ser concedida el **juliol de 2010 una excedència per cura de fill menor. El setembre d'aquell mateix any es va donar d'alta com a autònoma** a la Seguretat Social, en entendre que d'aquesta manera podia conciliar millor la cura del seu fill amb una activitat laboral.

El 2011 va néixer un nou fill de la demandant, i va sol·licitar les prestacions de maternitat, tant la del Règim General como la d'autònoms. L'INSS li va concedir la prestació del Règim Especial de Treballadors Autònoms però **li va denegar la del Règim General.**

El TSJ va acceptar la denegació de la prestació perquè segons el seu parer el fet d'estar desenvolupant una activitat professional mentre dura l'excedència implica la pèrdua de la condició d'excedència per cura de fill, **i alhora que ja no es pugui entendre que hi ha una situació d'assimilació a l'alta.**

El TS estima finalment el recurs de la treballadora sol·licitant de les dues prestacions, per diversos motius:

- **L'art. 180 LGSS disposa com a període de cotització efectiva els 3 anys d'excedència per cura de fill a efectes de diverses prestacions, entre elles la de maternitat.** Amb posterioritat a aquest període, és manté el dret a certes prestacions pel cas d'excedència per cura de fills, però no la prestació per maternitat.
- **La recurrent no havia completat els 3 anys** a què es refereix l'art. 180 LGSS, el que suposava que es trobés encara assimilada a l'alta. Igualment, el *Real Decreto 295/2009, de 6 de marzo, por el que se regulan las prestaciones económicas del sistema de la Seguridad Social por maternidad, paternidad, riesgo durante el embarazo y riesgo durante la lactancia natural* disposa que "en cas de pluriocupació o pluriactivitat el beneficiari gaudirà dels descansos i prestacions per maternitat en cadascuna de les ocupacions".
- **No es pot acceptar que la recurrent hagi perdut la seva condició d'assimilada a l'alta atès que l'art. 180 LGSS no obliga a què la treballadora es dediqui en exclusiva a la cura del fill. El que resulta decisiu és que el nou treball sigui compatible amb la cura del menor,** sense que procedeixi restringir-ho a desenvolupament ocasional, treball a temps parcial o escassa dedicació horària.

Aquesta sentència **resulta interessant no només per les conseqüències en les prestacions, sinó també per les evidents repercussions en matèria d'excedències.**